

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 30 iunie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 6:13-20**: „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși și a zis: «Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.» Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința. Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o chezașie, care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei.

De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ; pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înaintea, pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită care pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntru al Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înaintemergător, când a fost făcut «Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec»”.

Doresc să vă spun tuturor un bun venit călduros în Numele scump al Domnului. Așa cum a spus deja fratele Miskys, noi toți suntem într-o legătură interioară prin Cuvânt, prin Sânge și prin Duhul lui Dumnezeu. Doresc să le spun un bun venit călduros tuturor fraților care slujesc cu Cuvântul. Noi toți suntem adunați în acest loc ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și să fim pregătiți pentru glorioasa zi a făgăduitei reveniri a lui Isus Hristos.

Suntem în luna iunie și m-am gândit că în această lună Domnul Dumnezeu a dat o însărcinare directă. Mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos. De exact optsprezece ori fratele Branham a repetat ceea ce i-a fost spus lui din norul supranatural în 11 iunie 1933.

Eu am citit și am spus: Dumnezeu, cât de mare ești Tu! Tu Te-ai îngrijit de lucrarea Ta, de Biserica Ta la începutul noului legământ și Te îngrijești de ea și acum la sfârșit, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Niciodată frații slujitori n-au exprimat atâta mulțumire ca acum, că Dumnezeu ne-a dăruit har să aflăm, să auzim ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Tuturor celor ce sunt de curând în mijlocul nostru, Dumnezeu să vă dăruiască legătura, să ascultați, să auziți, să credeți, să acceptați și să primiți ceea ce ne-a făgăduit El și face în prezent, prin har.

Zilele trecute, câțiva frați mi-au adus aminte că eu am avut privilegiul să trăiesc personal slujba fratelui Branham și chiar au mulțumit Domnului că după plecarea Acasă a fratelui Branham mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Aici este fratele Taty care este foarte bine informat cu privire la câți de pe întregul pământ sunt conectați. Mi-a adus o pagină pe care a fost notat numărul celor ce se conectează și câtă aparatură am cumpărat în ultimii trei ani și jumătate pe care am distribuit-o pe întregul pământ, celor credincioși care n-au avut bani să cumpere echipamentele pentru urmărirea vestirii; s-au distribuit 424 de echipamente. Aici este bărbatul care se îngrijește de nevoile fraților din întreaga lume care n-au cele trebuințioase, pentru ca toți să poată asculta Cuvântul Domnului. Acum pe întregul pământ sunt aproximativ 4.500 de conexiuni prin care oameni din întreaga lume urmăresc vestirea în direct. Ei ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl cred, și toată luna se bucură din inimă că există un prim sfârșit de săptămână al fiecărei luni ca să asculte Cuvântul Domnului. Suntem mulțumitori din toată inima că nu doar întreaga lume a putut fi ajunsă personal, ci acum, prin transmisii în toate popoarele și limbile, oamenii ascultă Cuvântul lui Dumnezeu prețios și scump și ultimii sunt chemați afară și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Dragi frați și surori, noi toți știm că este un lucru deosebit dacă un proroc transmite un mesaj. Astăzi am cercetat câte versete biblice vorbesc de revenirea Domnului, dar de fiecare dată este o altă legătură. Acum vă dau versetele biblice. În Matei 25 de la vers. 1 la 13 este vorba de venirea Mirelui. Dar în Mat. 25 de la vers. 31 este vorba de venirea Fiului omului care Se va așeza pe scaunul de domnie al slavei Sale și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El va exprima

sentințele, iar apoi, aceluia care vor căpăta trecere înaintea Lui le va spune: „*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția*”. Sunt două venituri diferite descrise într-un singur capitol.

Alte versete biblice. De pildă, Apoc. 1:7: „*Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns*”. Apoi Apoc. 10:1, când El va veni și Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ și va jura că nu va mai fi nici o zăbavă. Sunt diferite venituri în diferite timpuri. În legătură cu evenimentul care va avea loc după aceea, mergem până la Apoc. 22:12: „*Iată, Eu vin curând...*”. Totul este descris. Apoi este ținută judecata de apoi pe care o putem citi în Apoc. 20. Nu poți spune că totul se întâmplă cronologic după cum este scris, capitol după capitol. Totul a fost scris în felul acesta, dar este însărcinarea noastră, ca pe bază de învățătură să încadrăm totul unde aparține. Eu vă spun de ce am cercetat aceasta.

Fratele Branham cânta din inimă, cu plăcere, o cântare din timpul trezirii mișcării pentecostale: „Când Isus va reveni pe pământ”. Când cânta această cântare el se referea la răpire, dar cântarea suna „Când Isus va veni din nou pe pământ”. Dar Isus nu va reveni pe pământ. Însă frații au făcut din aceasta o învățătură că „Domnul a părăsit tronul harului și că El a venit pe pământ”. Acest lucru mă jignește și mă supără peste orice măsură când Cuvântul lui Dumnezeu este încadrat fals, numai pentru că un bărbat al lui Dumnezeu, un proroc, a cântat o cântare. Dar fratele Branham personal a spus: „Eu vreau să înțelegeți nu doar ce spun, ci și ceea ce vreau să spun”.

La revenirea Domnului noi ne vom întâlni cu El în văzduh și vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Dar în Apoc. 10, El va veni pe pământ, Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor că nu va mai fi nicio zăbavă. Eu nu știu cum vă merge vouă, dar pentru mine este important ca tot ceea ce a spus fratele Branham să fie încadrat biblic, pentru ca să nu mai rămână nimic despre care s-ar putea discuta.

În ceea ce privește revenirea Domnului, în 2 Petru cap. 3, în două versete avem două lucruri diferite, iar aceste două versete sunt scrise unul după celălalt. Citim din 2 Pet. 3 de la vers. 9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă*

răbdare pentru voi și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință". Noi toți înțelegem că aici este vorba despre revenirea Domnului, pentru că făgăduința se referă doar la revenirea Domnului. În Ioan 14 este scris: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*". Există doar o singură revenire a lui Isus Hristos care este în legătură cu răpirea. Dar priviți vă rog ceea ce este scris în următorul verset.

Citim 2 Pet. 3:10: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*".

În vers. 9 este scris: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii*". Iar apoi, în următorul verset este o altă temă: Ziua Domnului, când soarele se va întuneca și luna se va prefăce în sânge și judecățile lui Dumnezeu vor lovi pământul. Acesta este felul cum a fost scris totul în Vechiul și Noul Testament. Dar însărcinarea noastră este să legăm împreună, armonios, tot ceea ce a fost scris în Vechiul și Noul Testament. Dacă apoi te duci la ziua Domnului vezi că pentru această zi sunt date cele mai puternice făgăduințe.

Citim din Mal. 4 versetele bine cunoscute de noi toți. Citim din Mal. 4:4: „*Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu...*". Ce am eu a face cu legea lui Moise? De ce ar trebui să-mi aduc aminte de ea? Apoi: „*...căruia i-am dat în Horeb rânduieli și porunci pentru tot Israelul!*". Făgăduința pentru Israel: cei doi proroci vor veni la Ierusalim. Dar apoi făgăduința din vers. 5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*". Iar această făgăduință ne este prețioasă pentru că este repetată în Noul Testament, în Mat. 17 și în Lc. 9. Dragii mei frați și surori, o mai spunem o dată, împărțirea corectă a Cuvântului lui Dumnezeu: să știi ce și unde aparține.

Doar ca exemplu, în ultimele știri din Israel a fost spus că există douăzeci și una de direcții mesianice a căror temă principală este „trinitatea”, pe care ei doresc să le-o clarifice iudeilor. Trebuie să-ți închipui odată lucrul acesta. În această publicație este scris despre „«sfânta trinitate» care trebuie prezentată iudeilor”.

Dumnezeule din ceruri! În prima poruncă este scris: „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine*”. Există doar un singur Dumnezeu viu adevărat. Nu există trei dumnezei, nu există trei atotputernici și nici trei veșnici. Cine poate suporta așa ceva, că acești domni merg la Ierusalim, în Israel și vor să răspândească această învățătură rătăcitoare poporului Israel? Dumnezeu a hotărât pentru Israel doi proroci. „*Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise...*”. Dumnezeu are o rânduială divină. El a început cu Israel și va sfârși cu Israel. Acesta este planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

În ultimele zile am verificat și citit aceste lucruri. De pildă dacă în Is. 9 citești de nașterea Răscumpărătorului unde este scris că El va împărăți ca Împărat în veci, este într-o legătură directă cu nașterea Răscumpărătorului care va împărăți în veci. Una s-a întâmplat, iar cealaltă se va întâmpla, dar ambele sunt scrise într-un singur verset. Chiar în Lc. 1, imediat la nașterea Domnului este scris că El va stăpâni ca Împărat în veci. Ambele lucruri sunt scrise într-un singur verset: ceea ce avea să se întâmple la prima venire a lui Hristos și ceea ce se va întâmpla atunci când va începe să împărătească. Însărcinarea noastră este să spunem că prima parte aparține într-un loc, iar partea cealaltă aparține în celălalt loc.

Domnul nostru a fost întrebat: „*Ești Tu Împăratul iudeilor?*”. «*Da*», a răspuns Isus. «*Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume*». Dar apoi El spune: „*Împărăția Mea nu este din lumea aceasta*”. Direct în acest context El clarifică pentru ca oamenii să știe că El nu a venit atunci ca să stăpânească ca Împărat, ci El a venit să înceapă Împărăția lui Dumnezeu. Așa și-a început Ioan predica: „*Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape*”.

Nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi, dar pentru mine acest Cuvânt prețios, scump și sfânt al lui Dumnezeu este atât de important! Prin har noi recunoaștem ce și unde aparține. Să nu amestecăm nimic, ci să știm cu claritate ce și unde aparține. Prin harul Dumnezeului nostru, Domnul a călăuzit așa în decursul anilor. Din anii 1965, 1966 au trecut mulți ani. Astăzi fratele meu mi-a zis că noi am făcut tot posibilul ca să prezentăm învățătura biblică, introducerea în planul de mântuire al Dumnezeului nostru și totul, prin har. Și nu mai rămâne nicio

întrebare. Și despre aceasta am citit, cât de des a spus fratele Branham, așa cum lui i-a fost poruncit: să depoziteze hrana.

Eu mi-am făcut timp și am cercetat. Aici sunt toate noțiunile, toate citatele fratelui Branham care privesc slujba lui, până la afirmația cunoscută de voi. În 24 martie 1963, la sfârșitul celei de-a șaptea peceți, el s-a rugat, I-a mulțumit Domnului că el a putut aduce mesajul și a spus: **„Acum, eu Te rog să mă ajuți fiindcă devin tot mai slab și știu că zilele mele sunt numărate, de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău. Ajută-mă Doamne să fiu credincios, sincer și corect, ca să fiu în stare să duc mesajul Tău mai departe, așa cum ai hotărât Tu. Dacă vine timpul să depun totul, dacă voi ajunge la râul în care valurile năvălesc, o, Dumnezeule, aș dori ca atunci să pot preda această sabie în mâinile unui om cinstit ce poartă Adevărul”**. El nu doar a predicat, ci la sfârșitul celei de-a șaptea peceți a înălțat această rugăciune înaintea tronului harului.

Nu este Sabia mea, ci este Sabia Cuvântului și a Duhului, așa cum a scris Pavel: *„Sabia Duhului este Cuvântul lui Dumnezeu”* (Ef. 6:17). Iar noi, prin har, așa cum scrie Pavel, am legat conținutul inspirat, duhovnicesc, cu un vocabular spiritual inspirat.

În ceea ce privește împărțirea hranei și vestirea Cuvântului – n-o spun din pricina mea – dar sper că voi înțelegeți ce înseamnă, să auzi vocea puternică a Domnului cu aceste urechi, să fii luat afară din trup și apoi să te vezi. Eu stăteam cu mâinile deschise și am spus: „Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug”. Din cealaltă dimensiune eu am putut auzi, vedea și înțelege ceea ce am spus eu în trup pe pământ. Apoi am primit răspunsul: „Va sosi timpul când ei te vor asculta. Depozitați hrană”.

Nu este vorba de mine. Este vorba de Mireasa Mielului, este vorba de chemarea afară, pregătire și păstrarea în Cuvântul lui Dumnezeu. Nicio răstălmăcire, nicio tălmăcire, nicio explicație. Ci doar ceea ce a planificat Dumnezeu în Cuvântul Său sfânt și scump pentru noi, ceea ce El ne-a făgăduit și face în prezent, prin har. În final este vorba ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească asupra noastră, prin har. Voi știți că a început cu aceasta, după cum este scris în Lc. 2:11 unde nu este scris doar despre nașterea Domnului nostru, ci și despre

plăcerea lui Dumnezeu. Eu am cercetat versetele biblice în care este vorba despre plăcerea lui Dumnezeu. Să faci lucrurile în așa fel să fii plăcut lui Dumnezeu, să umblăm cu Dumnezeu și să fim găsiți în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.

În Lc. 3:3, direct la nașterea Domnului și Răscumpărătorului nostru, este scris: „*Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor*”. Aici se face referire la Ioan Botezătorul. Dar în Lc. 2:11 este scris: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle*”. Dar pe mine mă interesează în mod direct vers. 14: „*Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui*”.

Mai întâi plăcerea lui Dumnezeu a venit peste Răscumpărătorul nostru. Mat. 3:17: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”; Mat. 17:5: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*”.

Vă rog s-o primiți prin credință. Acceptați că răscumpărarea, iertarea și împăcarea deplină prin Sânge au avut loc, s-a întâmplat. Sângele noului legământ a fost vărsat. Scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă. Vă rog s-o acceptați și s-o primiți prin credință și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. Dar acum mai vine ceva pe deasupra. Înaintea botezului Răscumpărătorului nostru iubit, El a spus: „ *așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit (toată dreptatea)*” (Mat. 3:15).

Credința și ascultarea aparțin împreună. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Cât de des am spus în acest loc: Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și a ascultat de ceea ce i-a spus Domnul. Avraam a crezut atunci când i-a fost dată făgăduința că i se va naște Isaac. Când i-a fost poruncit: „*Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune*”(Gen. 22:2), Avraam a fost ascultător, a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac, și a luat în mână focul și cuțitul. Așa cum mai târziu, Domnul nostru, avea să poarte crucea, tot așa lui Isaac i-au fost puse lemnele în spinare. Iar Isaac doar a întrebat: „*«Tată!» Iată focul și*

lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?”. Avraam i-a răspuns: „Dumnezeu însuși va purta grija de mielul pentru arderea de tot” (Gen. 22:7-8). Toate aceste exemple din Vechiul Testament pe care Dumnezeu le-a anunțat mai dinainte în istoria mântuirii au prefigurat ceea ce avea să se petreacă.

Dacă apoi mergem la Rom. 12 putem citi ca noi să-L rugăm pe Domnul Dumnezeu nostru să ne dea puterea să facem lucrurile plăcute Lui și astfel să-I fim plăcuți Lui, prin har. Pentru ca să nu mai fie găsit nimic vrednic de blestem pentru cei ce sunt în Isus Hristos, care nu sunt născuți din carne, ci din Duhul. Nu ca să devenim fanatici, nu. Dar prin credință putem recunoaște că ceva nou s-a petrecut în noi. După omul de afară, este tot trupul vechi, dar Domnul ne-a dat o inimă nouă. Pentru că Domnul ne-a făgăduit: „*Vă voi da o inimă nouă*”. În Vechiul Testament El nu ne-a făgăduit: „*Eu voi încheia un legământ nou cu voi și vă voi da un trup nou*”. Ci El ne-a făgăduit: „*Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; o viață nouă*” (Ezech. 36:26)”. Noi purtăm viața divină încă în acest trup vechi. Dar când clipa va sosi, atunci, așa cum El ne-a făgăduit, trupurile noastre muritoare vor fi schimbate tot atât de sigur cum trupul Domnului nostru a fost schimbat.

Și pentru că am citat cuvintele „să nu umblăm ca niște oameni firești”, vreau să amintesc că în aceeași revistă este scris că Israelul este singura țară din Orientul Apropiat în care se fac invitații homosexualilor. Vă puteți da seama ce se petrece în interiorul meu când citesc astfel de articole. Dacă acestea s-ar fi spus undeva în Roma sau undeva în Washington atunci puteai înțelege. Dar în Israel să fie amintit așa ceva ca: «homosexualitatea este bine venită și este la ea acasă»? O, Dumnezeule! Domnul Dumnezeu l-a făcut pe Adam și a zis: „*am să-i fac un ajutor potrivit pentru el*” (Gen. 2:18). Dumnezeu a făcut aceasta. Noi nu judecăm, dar aici este un punct. Toți pot face ceea ce ei vor să facă. Dar tu și eu nu putem face ce vrem, ci noi trebuie să ne ținem de ceea ce Dumnezeu a zis în Cuvântul Său.

Voi toți ați trăit acest lucru. Eu spun încă o dată acest lucru. Acei domni care au venit din Olanda și au vrut să fie botezați aici la noi și au spus: „Noi suntem un cuplu”. Noi ne-am uitat la ei și le-am spus: „Noi nu vă putem boteza. Noi nu putem confirma viața păcătoasă din

trup”. Copiii lui Dumnezeu trăiesc în Duhul, chiar dacă ei se află în acest trup. În Biserica Dumnezeului Celui viu este valabilă rânduiala divină, în căsnicie, în familie și tot ce este cu privire la bărbat și femeie și este scris și rânduit în Scriptură. Și cine este din Dumnezeu acela va accepta și primi ceea ce Domnul Dumnezeu ne-a spus și poruncit în Cuvântul Său, prin har.

Cum am spus, aceste lucruri mă necăjesc. Dar știm că niciun om nu se poate ajuta pe sine. Nimeni nu se poate elibera singur, nimeni nu se poate răscumpăra singur. Dar s-o spunem clar și deslușit. Răscumpărarea a avut loc, eliberarea a avut loc, doar că ea trebuie acceptată și primită prin credință. Apoi se împlinește: „Pe acela pe care Fiul îl eliberează acela este liber”. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă pentru Sângele noului legământ și pentru Cuvânt care este Sămânța divină.

Pe cât de sigur Răscumpărătorul nostru a fost Sămânța care fusese făgăduită în Gen. 3:15, că Sămânța lui Dumnezeu avea să vină prin femeie ca să zdrobească capul Șarpelui, pe atât de sigur noi suntem sămânța lui Dumnezeu. Noi putem citi în Mat. 13:37-38 unde Domnul nostru a spus clar aceste lucruri puternice: „*El le-a răspuns: «Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău»*”.

Mergem apoi la toate versetele biblice unde este spus că noi am fost născuți din nou la o nădejde vie prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu și suntem gloata răscumpărată prin Sânge. Noi toți care am primit iertarea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită, am primit Cuvântul ca Sămânță divină. O spun înaintea Feței lui Dumnezeu: pe cât de sigur noi am vestit doar Cuvântul curat și voi credeți doar Cuvântul curat al lui Dumnezeu, pe atât de sigur Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol înapoi, ci va împlini în gloata răscumpărată prin Sânge scopul pentru care a fost trimis.

Așadar nu doar un mesaj despre care poți discuta, ci vestirea Evangheliei depline a mântuirii depline. Și astăzi în această adunare, fie ca toți care sunt noi și poate că astăzi ascultă Cuvântul de prima dată, vă rog s-o primiți prin credință. Acceptați-L, primiți-L pe Isus Hristos, chemați-I Numele, pentru că așa este scris: „*oricine va chema Numele*

Domnului, va fi mântuit, salvat". Înainte să putem fi salvați trebuie să recunoaștem că suntem pierduți. Numai cine este pierdut poate striga după salvare. De aceea vine Duhul lui Dumnezeu asupra noastră și ne dovedește că suntem pierduți și despărțiți de Dumnezeu. Iar apoi, prin credință noi acceptăm și primim: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”(2 Cor. 5:19). Ne-a iertat toate păcatele, ne-a dăruit har pentru totdeauna.

Vă rog acceptați-o și primiți-o astăzi prin credință. Nu-mi este suficient doar să vorbesc despre diferitele venituri ale Domnului. Ci eu doresc să luăm la inimă că în legătură cu acest mesaj dinaintea revenirii lui Isus Hristos este legată cea mai înaltă responsabilitate de pe pământ. Dumnezeu caută și dorește să găsească la noi toți ascultarea și credința. Așa cum este scris despre Domnul și Răscumpărătorul nostru, că El a fost ascultător până la moartea de cruce. Fie ca și în viața noastră credința și ascultarea să fie legate împreună astfel ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră și astfel, prin credință să umblăm împreună cu Dumnezeu, și prin aceasta să știm că revenirea Domnului și Răscumpărătorului nostru este aproape. Tocmai în acest context Scriptura spune: rămâneți treji, rămâneți echilibrați. Chiar dacă Domnul ar veni mâine atunci astăzi noi am sădi un pom și am face orice ar trebui să fie făcut. Pur și simplu rămâneți echilibrați în toate domeniile pentru ca să nu-L facem pe Domnul nostru de rușine. În interiorul nostru să ținem pasul, să acceptăm și să primim tot ceea ce El ne spune și să fim pregătiți pentru ziua glorioasă care va veni.

Noi toți suntem convinși că nu trăim doar în perioada de sfârșit, ci cu adevărat suntem foarte, foarte aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și că Dumnezeu S-a îngrijit și pentru aceasta, ca întreaga lume să poată asculta, să poată vedea și trăi ce se întâmplă. Dacă ne uităm la diferența de timp știm că Australia este cu zece ore înaintea noastră, iar Statele Unite sunt cu opt ore în urma noastră. Dar frații spun: „Dacă este ora 4 dimineața sau indiferent de oră, noi doar așteptăm să trăim ce se vestește în prezent”.

Să facem un cuprins despre ce este vorba. Vechiul și Noul Testament, ceea ce a învățat și spus fratele Branham să fie adus în legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi știm ceea ce a spus el și știm

unde o putem încadra. Iar pentru aceasta eu Îi sunt mulțumitor Domnului Dumnezeuului nostru din toată inima.

Noi am primit har, am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, am primit Cuvântul descoperit și putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Am mai putea aminti că această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu este vestită tuturor neamurilor, popoarelor și limbilor. Așa cum i-a fost spus fratelui Branham în 11 iunie 1933: „Mesajul care îți este dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Noi credem din toată inima că acesta este timpul când totul este adus înapoi în starea originală reșezată. Întreaga învățătură, încadrarea biblică și totul este adus înapoi în starea reșezată. Înșuși Dumnezeu Se va îngriji pentru desăvârșirea acelor care au crezut, cu ei se va întâmpla. Eu personal cred că noi vom trăi desăvârșirea și că Domnul va reveni pentru a ne lua Acasă.

Încă o dată 2 Pet. 3:9 „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii*”. Din anul 1933 au trecut foarte mulți ani. Fratele Branham a contat pe revenirea Domnului în timpul vieții lui. Și apoi au trecut atâția ani de când el a fost luat Acasă. Dar doar după luarea lui Acasă, mesajul ceasului, Cuvântul sfânt descoperit, mesajul divin și tot ce este în legătură cu acesta, a fost purtat din țară în țară, din oraș în oraș, așa cum a poruncit Domnul: „Te voi trimite în alte orașe să vestești Cuvântul Meu”.

Privitor la cuvântul „trimitere” noi am cercetat și tratat de câteva ori această temă. „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”, „Voi trimite pe solul Meu înaintea Mea”, „Te voi trimite la neamuri ca să le deschizi ochii”. Iar apoi în Ioan 13:20 Domnul nostru spune: „*cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*”. Scumpii mei frați și surori, nu este vorba de mine, ci este vorba de planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Când l-am auzit de prima dată pe fratele Branham, fără să fi văzut ceva, în inima mea am știut că el este un bărbat al lui Dumnezeu. Și când a venit confirmarea, am putut spune din inimă că nimeni nu putea face lucrările care se întâmplau doar dacă Dumnezeu era cu el.

Permiteți-mi să mai spun un lucru care m-a preocupat foarte mult în ultimele zile. După trup eu sunt mai slăbit, dar dragii mei frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit ca ochii mei să poată vedea. Eu am spus de câteva ori acest lucru. Fratele Branham a văzut într-o viziune că partea carosabilă a străzii pe care locuia era atât de îngustă încât doar o mașină putea circula pe ea. El a văzut în viziune și i-a fost spus că atunci când strada Ewing Lane pe care locuia avea să fie lărgită și gardul va fi pus pe gazon, buldozerele vor circula în susul și-n josul străzii, acela avea să fie timpul când el să se mute în Arizona. Atunci un frate Frank, în decembrie 1962, a fost în fața casei fratelui Branham și a văzut gardul de lemn pus pe gazon, am văzut buldozerele circulând în sus și-n jos. Știți voi ce înseamnă aceasta pentru mine? Când citesc acest citat al fratelui Branham eu spun: „Dumnezeule! Tu m-ai dus acolo la timpul potrivit ca să fiu martor ocular”. Apoi bărbatul lui Dumnezeu m-a rugat: „Ai putea să mergi la Los Angeles ca să predici în locul meu? Ai putea să mergi și la Edmonton? Eu trebuie să-mi împachetez lucrurile pentru că trebuie să mă mut în Arizona”. Și în 26 decembrie, împreună cu familia s-a mutat. Vă puteți închipui și înțelege ceea ce simt cu adevărat? Poate spuneți că acestea sunt mărunțișuri. Nu sunt mărunțișuri, ci sunt amănunte. Dumnezeu a călăuzit și a condus așa ca să pot vedea cu proprii mei ochi ceea ce i-a fost spus prorocului și i-a fost dat spre călăuzire pe drum. „Când se vor petrece aceste lucruri atunci a sosit timpul ca tu să te muți în Arizona”.

Dumnezeu, în harul Său, S-a îngrijit de tot, S-a gândit la tot, a inclus tot pentru ca înaintea Feței lui Dumnezeu, cu o siguranță de sută la sută, să putem spune că noi am recunoscut planul lui Dumnezeu de mântuire din acest timp. El a dat fratelui Branham călăuziri până la deschiderea pecetilor. Am putea intra în toate amănuntele. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și lauda pentru ceea ce deja a făcut.

Eu vă spun, așa cum este scris, El va clătina încă o dată cerurile și pământul. Va mișca încă o dată cerul și pământul, va avea loc o revărsare a Duhului Sfânt cum n-a mai fost niciodată înainte și, prin puterea lui Dumnezeu, Biserica va trăi desăvârșirea prin har. Iar pentru aceasta nu trebuie ca fratele Branham să se întoarcă înapoi. Acest lucru îl va face Însuși Domnul. „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – AȘA VORBEȘTE DOMNUL!*”.

Un ultim cuvânt adresat tuturor tinerilor care nu și-au dedicat viața pe deplin Domnului. Primiți oferta harului lui Dumnezeu, primiți iertarea, primiți tot ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har! Așa cum pământește, prin nașterea noastră avem un început pe pământ tot așa prin nașterea din nou avem un început în Împărăția lui Dumnezeu. Născuți din nou la o nădejde vie prin puterea Cuvântului și a învierii scumpului și iubitului nostru Domn și Răscumpărător. Sângele a fost vărsat, Cuvântul a răsunat. Dumnezeu a făcut tot ce a trebuit să fie făcut. Acum este rândul nostru să acceptăm și să primim ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei, iar apoi ne-a fost dăruit în toate făgăduințele, prin har. Dumnezeului nostru Îi aducem slava și închinarea din toată inima în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

El îți iartă toate fărădelegile și îți vindecă toate bolile, El îți salvează viața de nenorocire și te încununează cu har și îndurare. Înainte cântăreții au cântat: ține cont doar de lucrurile bune pe care ți le-a făcut Dumnezeu, și nu te lăsa amărât de ceea ce ți-au pricinuit oamenii. Ia în seamă lucrurile bune pe care ți le-a făcut Dumnezeu. Mai cântăm o dată cântarea „Așa cum sunt” și cine se simte călăuzit, să vină în față pentru a-și dedica viața Domnului. Domnul spune: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați*”. Voi toți care încă n-ați trăit harul lui Dumnezeu și doriți să-l trăiți astăzi, veniți în față.

Dragilor, voi ați auzit chemarea și ați venit prin credință. Domnul nostru spune: pe acela care vine la Mine nu-l voi izgoni afară. El vă primește, El vă acceptă, El vă iartă și nu-și mai aduce aminte de păcatele voastre. Astăzi, prin credință voi o puteți primi și accepta. Acum ne vom ruga împreună. Voi toți, ca adunare, rugați-vă și căutați legătura voastră cu Dumnezeu. Vorbiți cu Domnul în rugăciune. Așa cum într-o conversație vorbim unul cu celălalt tot așa vorbiți și voi cu Domnul în rugăciune și rugați-L: „Doamne, Te rog dăruiește-mi har. Doamne, iartă-mi încălcările”. Spuneți-I totul și rugați-vă din inimă și Domnul Își va confirma Cuvântul.

Haideți să ne rugăm împreună. Iubite Domn, Îți mulțumim din inimă pentru toți aceia care au auzit chemarea. O, Doamne, Te rog iartă, dăruiește har, primește. Noi credem Cuvântul Tău sfânt și scump, noi credem că Tu Ți-ai vărsat Sângele Tău și că noi putem vesti iertarea

păcatelor în Numele lui Isus Hristos. Vă rog să credeți că păcatele voastre sunt iertate prin Sângele Mielului. Primiți-o, acceptați-o și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. În întreaga adunare și pe întregul pământ, fie ca toți să accepte și să primească ceea ce Domnul ne-a dăruit prin har: răscumpărarea, eliberarea și vindecarea deplină, prin puterea lui Dumnezeu, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Mai am o întrebare. Cine dorește să primească descoperit prin Duhul ceea ce Dumnezeu ne-a hotărât și pregătit? Ca să nu ne mai forțăm să credem, ci cu adevărat să ne fie descoperit de Dumnezeu prin Duhul tuturor celor ce suntem astăzi aici. Amin.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima pentru răscumpărare. Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt, pentru Cuvântul profetic, Cuvântul de învățătură, pentru Evanghelia lui Isus Hristos. Acum Te rugăm împreună. Tu ai dat făgăduința că atunci când va veni Duhul Sfânt, El ne va călăuzi în tot Adevărul.

Iubite Domn, vino Tu cu puterea Duhului Sfânt asupra întregii adunări, dăruiește descoperirea lui Isus Hristos, prin Duhul Sfânt pentru ca noi toți să fim învățați de Dumnezeu și toți să înțelegem corect descoperirea prin har. Te rugăm deschide-ne mintea pentru înțelegerea Scripturilor, pentru făgăduințe și pecetluiește Cuvântul Tău în inimile noastre. Îți mulțumim frumos! Iubite Domn, Îți mulțumim frumos. Chiar dacă Cuvântul Tău a fost adus în slăbiciune, acesta va împlini în toți care îl cred scopul pentru care a fost trimis. Puteți crede cu toții? Atunci spuneți Amin. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Îi mulțumim lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să ne uităm la ceas. Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima, Îi mulțumim pentru acest loc pe care El ni l-a dat. Le mulțumim tuturor traducătorilor care vin de aproape și de departe pentru a traduce; Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din toate limbile care au auzit Cuvântul Domnului și au fost binecuvântați. Aleluia! Amin.